

PRZEWLECZONY (2) *part praet pass pf*

przewleczony (2), [**przewleczon**].

Oba e oraz o jasne.

sg [*m N przewleczony.*] ◊ *n N (attrib) przewleczon(e) (1), [(praed) przewleczono].* ◊ *I przewleczonym (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przewlec.

1. *Przecignięty na drugą stronę (o czymś wąskim) [przez co] (2)* : Księstwa Wąłalkiego [*herb*] głowa Bawola z żelaznym kołkiem przez nos przewleczonym *BielKron* 425v; Y wnetże opadły powrozy y okowy z ręku iey [św. *Juliany*]/ y ono żelazo przez iey łyty przewlezione/ wyzło *SkarŻyw* 152.

a. [*Któremu coś przecignięto przez ciało [czym]*]: Wélnie oto przed moie vkażé lie oczy/ Héktor ímutny [...]. Zwłóczony íprofnie/ iáko przedtym był záwozém Przewleczony przez nogi zápuchlé powrozém [*tj. ciągnięty za wozem za pomocą przewleczonych sznurów*] [*raptatus bigis, ut quondam, ... perque pedes traiectus lora tumentis* II 272] *VergKoch* 43.]

2. [*Przebrany [w co]: áby [ciało chorego] chustámi ciepłými przed ogniem mózeli być, było otárté, y wysuszoné: y w koszulę suchą, biáłą y ciepłą było przewleczono* *OczkoPrzymiot* 32.]

Synonimy: 2. obleczony, odziany, ubrany.

Cf PRZEWLEC